

РЕШЕНИЕ

№ 7574

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав,** в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9278** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал 1 във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ)

Образувано е по жалба на Ю. Е., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] ,гражданка на К.,: [населено място],ж.к. „О. К.“,[жилищен адрес]0, ап. 44А,действаща лично и в качеството си на законен представител на малолетната С. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на К., срещу Решение №21-ОК/08.09.2023г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС- Г. Г., с което не е допусната последваща молба от 22.08.2023г. на малолетното ѝ дете С. М. до производство за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателката счита,че при постановяване на оспореното Решение са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.Първо ДАБ не уведомила Дирекция „Социално подпомагане“ за съответното административно производство,като липсва и становище от нейна страна(т.е. процедурата е проведена без участие на цитираната дирекция като компетентен орган). Този пропуск е в противоречие с нормата на чл. 15 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет), според която участието на социален работник от ДСП в административните и съдебни производства, в които участват непълнолетни лица е задължително. Цитираната правна норма е императивна, не допуска изключения и представлява гаранция за спазване на висшия интерес на детето и в този смисъл е ирелевантно, че се касае за бързо производство, което не предполага лично изслушване на непълнолетния молител.В жалбата също се твърди ,че оспореното Решение №21-ОК/08.09.2023г. е

издадено и в противоречие с чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, съобразно който интервюиращият орган на ДАБ взема решение по допустимостта на една последваща молба въз основа на писмените доказателства, представени от чужденеца заедно с нея. Това е така, доколкото всички аргументи релевирани от ответника в оспореният административен акт представляват лични заключения и преценка по същество на последващата молба на Ю. Е., което е извън правомощията на интервюиращия орган в производствата по реда на раздел III на глава VI от ЗУБ. В случая доколкото жалбоподателката формално е спазила изискването на чл. 76а от ЗУБ за представяне на нови обстоятелства и на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ за представяне на писмени доказателства, молбата следва да бъде регистрирана и последните да бъдат разгледани и анализирани по същество от компетентен орган-председателя на ДАБ.

В жалбата също се твърди, че съобразно чл.33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32 една подадена последваща молба за международна закрила е недопустима само „когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.“, като Съда на ЕС приема, че така цитираният член изброява изчерпателно положенията, при които държавите членки могат да откажат да приемат такава молба (Решение от 19 март 2019 г., I. и др., C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, EU:C:2019:219, т. 76). Освен това според чл. 33, пар.2, буква г) от Директивата не се изисква същественост на новите елементи и факти изложени от молителя при подаване на последваща молба, каквото е условието за допустимост съобразно вътрешната норма на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, а единствено същите да са относими към основанията за предоставяне на международна закрила. В жалбата е посочено, че според чл.40, пар. 2 и пар. 3 от Процедурната Директива, при вземане на решение относно допустимостта на последваща молба, следва да се извърши предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, и ако е заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. В конкретния случай Ю. Е. се позовава на нови обстоятелства във връзка с предпоставките за предоставяне на международна закрила и конкретно на специалната хипотеза на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, поради което посочената по-горе връзка била налице. В заключение се прави искане да се отмени решението на интервюиращият орган от 08.09.2023г.

В съдебно заседание жалбоподателката Ю.Е., редовно призована, като законен представител на малолетното ѝ дете, се явява лично и с адв. Т.И., редовно упълномощен, който поддържа жалбата, моли решението да бъде отменено на посочените в жалбата основания, като излага подробни аргументи в о.с.з. проведено на 21.11.2023г. по делото.

Ответникът, Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, редовно призован, се представлява от юрисконсулт П..В о.с.з. излага подробни съображения, относно постановеното решение, като иска да бъде оставена жалбата без уважение.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е собственооръчно написана молба за повторна регистрация и предоставяне на международна закрила, рег. № УП 19725/22.08.2023 г. на РПЦ- С., Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), от Е. (фамилно име) Ю. (собствено име), от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], К., гражданка на К., руския по народност, вероизповедание - православна християнка, семейно положение - омъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Молителката е поискала повторна регистрация и международна закрила в качеството си на майка и законен представител за малолетното си дете: М. С., от женски пол, [дата на раждане], гражданка на К., ЛНЧ [ЕГН].

Първото регистрирано искане за международна закрила е направено от жалбоподателката с молба с вх. № 1390/22.08.2017 г. подадена от Е. Ю., за получаване на международна закрила лично и за двете малолетни деца М. С., [дата на раждане], гражданка на К. и Е. П., [дата на раждане], гражданин на К., с която е поискала от властите на Република България международна закрила за себе си и за децата си.

Образувано е производство по общия ред на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, като при проведените на 27.09.2017 г. и на 16.10.2017 г. интервюта Е. Ю. посочва, че синът ѝ Е. П. е имал проблеми със съучениците си заради етническата му принадлежност – руснак. По отношение на двете малолетни деца – със Заповед № 2205 – ЗДЗД – 0613/19.04.2018 г. и Заповед № 2205 – ЗДЗД – 0614/19.04.2018 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, в хода на административното производство е определена Р. Д. П./Х. Ф. М., на длъжност социален работник, на основание чл. 15 от Закона за закрила на детето да присъства при изслушване на придружените малолетни деца М. С. и Е. П. На основание чл. 25, ал. 2 от ЗУБ за представител на малолетните деца Е. П. и М. С. е определена майка им Е. Ю. С Решение № 936 от 17.02.2021 г., по административно дело № 9176/2018 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 7724 от 29.06.2021 г. на ВАС, е отменено Решение № 2027/01.08.2018 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, в частта, в която с него е отказано на Ю. Е. в лично качество и като представител на децата С. М. и П. М. предоставяне на хуманитарен статут. С решение от 26.07.2022 г. АССГ е отменил по жалба на Ю. Е., лично и като законен представител на малолетното ѝ дете С. М., Решение № 4167/20.05.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС (ДАБ), с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 т. 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата им за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение № 1878/ 20.02.2023 г. по адм. дело № 8939/ 2022 г. на Четвърто отделение на ВАС е отменено решението на АССГ .

С последваща молба вх. № УП19725/ 22.08.2023 г. (л.41) чуждата гражданка прави искане да бъде предоставена международна закрила на детето ѝ. Към молбата е приложено копие от становище на експерти от фондация „Мисия Криле“ от юли 2023 г., които заключават, че относно жалбоподателката и нейните деца следва да се приложи цялостен и съвместен мултидисциплинарен подход за определяне най-добрия интерес на двете и деца, като внимателно се оцени тежестта на всички приложни фактори.

След преценка на представените писмени доказателства Интервюиращият орган при Държавна агенция за бежанците, с Решение № 21-ОК/ 08.09.2023 г. (л. 16 – 19) не е допуснал последващата молба с вх. УП19725/22.08.2023г., подадена от Е. (фамилно име) Ю. (собствено име), действаща от свое име и от името на малолетното си дете, М. С., до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на молителката на 11.09.2023 г., в присъствието на преводач, видно от отбелязването върху самото Решение.

Жалбата е депозирана в деловодството на АССГ на 14.09.2023 г. с рег. № 2909/23г (л. б)

Административният орган е изпратил преписката по издаване на оспорения акт. Приложено е и предходното дело № 5880/2022г. на АССГ със съдържащите се в него доказателства и решение на ВАС по дело №8939/2022г. с което е което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 т. 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата им за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

С обжалваното в настоящото производство Решение на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), не е допусната последващата молба на жалбоподателката, подадена от нея лично и в качеството ѝ на законен представител на малолетното ѝ дете, до производство за предоставяне на международна закрила. Административният орган е мотивирал своя отказ, като е преценил, че разгледани в съвкупност представените документи не биха могли да бъдат приети като факти, относими за наличие на заплахата спрямо молителката и малолетното ѝ дете, като не съдържат в себе си нито едно конкретно обстоятелство за проява на преследване, заплахи или тежки посегателства спрямо тях в страната им на произход. По тази причина е приел, че следва да се установи ирелевантността на посочените доказателства към личното положение на молителката и като такива не следва да бъдат разглеждани като нововъзникнали обстоятелства във връзка с молбата ѝ за предоставяне на международна закрила. Позовал се е на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, съгласно който производство за предоставяне на международна закрила не следва да се образува, когато чужденката е подала последваща молба, в която не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение или относно държавата ѝ по произход. С оглед на тези мотиви при преценката на последващата молба от 22.08.2023г. е стигнал до извода, че чужденката не се позовава на новопостъпили обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение или относно държавата ѝ по произход, поради което производство за предоставяне на международна закрила не следва да се образува.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

Жалба е подадена в срок, от адресат на Решението, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. С текста на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е предвидено, че Председателят на ДАБ определя длъжностни лица от Държавната агенция за бежанците за интервюиращи органи, които да извършват действията, предвидени в този закон. По делото е приета като доказателство Заповед №РД05 - 298/13.04.2022г. на Председателя на ДАБ(л. 19), с която Г. С. Г.,младши експерт в ПМЗ-О. купел е определена за Интервюиращ орган, който да извършва

действията, предвидени в Закона за убежището и бежанците. С оглед на това Решението е издадено от компетентен орган.

Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на административния орган по чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му.

Молбата е подадена на 22.08.2023г. Резолюцията върху нея е за действия по процедура на различно от компетентното длъжностно лице. По процедурата за разглеждане на процесната последваща молба със съобщение с рег. №УП19725/22.08.2023 г. на ДАБ (жалбоподателката е уведомена, че преди да се пристъпи към разглеждане на последващата ѝ молба по същество, ще бъде преценена нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Предоставен ѝ е седемдневен срок от получаване на съобщението да представи в ДАБ – МС писмени доказателства, като е указано, че същите ще бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост. Съобщението според приложеното по делото известие е получено от жалбоподателката на 22.08.2023г. (л. 56)

С рег. №ЦУ889/ 28.06.2023г. е приложена към административната преписка и Справка за К. – общо положение в страната, актуална политическа и икономическа обстановка, рискови групи, положение на руснаците в К..

Срокът по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, както е формулиран от законодателя – " е до 14 работни дни от подаването на последващата молба" е спазен. Започва да тече от 23.08.2023 г. и с оглед официалния празник на 06.09.2023г. Решението е постановено в законовият срок за произнасяне. Административният орган не е допуснал съществено процесуално нарушение, като не е изискал доклад от социалните служби по чл. 15 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет) в това производство т.к. производството е бързо и е само по писмени доказателства, като административният орган е приложил всички актове на длъжностни лица при ДАБ по повод молбите на Е. и нейните деца.

Съдът приема, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на обжалваният административен акт.

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Предмет на разглеждане в настоящото производство е жалба срещу отказ за допускане на последваща молба за предоставяне на международна закрила. "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. В случая няма спор, че по подадената първа молба от името на жалбоподателката и малолетното ѝ дете има приключило с влязло в сила решение производство за отказ. Няма спор, че молителката и детето ѝ не са напускали страната и двете и деца учат в [населено място].

Производството е образувано на основание чл. 76б от ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за закрила. По смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ процесната молба безспорно се явява последваща.

На основание чл. 76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила се преценява нейната

допустимост.Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на Глава шеста, раздел III.

С подадената от жалбоподателката последваща молба за закрила са приложени копие на доклад от фондация“Мисия криле“.

Интервюиращият орган е взел предвид първоначалната молба, постановеното и влязло в сила по нея Решение за отказ, събраните при първоначалното разглеждане доказателства, интервюто, проведено тогава с молителката, както и представените към последващата молба доказателства, включително е обсъдил и Справката за положението в К. и положението на руснаците в нея.

Правилно административният орган е приел, че тези доказателства не биха могли да се приемат като ново обстоятелство към последващата молба за международна закрила. Обсъдил е и положението на детето и как би му се отразило завръщането в страната по произход, с оглед на което оплакванията в жалбата срещу Решението на ответника са неоснователни. Що се отнася до нови обстоятелства относно личното положение на искания закрила, вкл. и детето му, законодателят е имал предвид такива, които са в обхвата на приложното поле на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.Предходното производство е приключило с влязло в сила съдебно решение,поради което настоящият състав няма правомощието да го обсъжда.По делото не са изложени нови обстоятелства, нито са приложени нови доказателства, макар и да е предоставена такава възможност на молителката в административното производство, които да сочат на преследване поради причини, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, нито може да се направи извод за излагане на опасност от смъртно наказание или екзекуция;изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; тежки заплахи срещу живота или личността поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

С оглед цитираните решения в жалбата настоящият състав следва да посочи следното.Процесните решения по дела С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17 Съдът на ЕС приема, че член 33, § 2 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила изброява изчерпателно положенията, при които държавите - членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима. Съдът на ЕС Съдът сочи още, че целта на изброяването е да смекчи задължението на компетентната държава – членка, да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима. Според чл. 33, § 2, б. "г" от Директивата, "молбата е недопустима, единствено ако е последваща, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това, дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила, по силата на Директива 2011/95/ЕС".В процесния случай наличието на такива "нови елементи или факти" не са налице и не се твърдят от молителката.

Настоящият състав следва също да посочи ,че с решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело С-921/19 е прието, че чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 чл. 4, § 2 от Директива 2011/95 не допускат национално законодателство,съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставляващ "нов елемент или нов факт", по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка; от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това, дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна - съответната държава - членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена".В случая административният орган е обсъдил всички документи включително и доклада от фондация“Мисия криле“,независимо от обстоятелството ,че липсват доказателства за експертните знания на лицата изготвили доклада.Поради което съдът намира, че процедурата по проверка на допустимостта по последващата молба е надлежно проведена. Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения, изяснил е всички факти и обстоятелства от значение за случая. Същият е обсъдил приложените писмени доказателства от страна на търсещата закрила, като е приел, че тези доказателства заедно с обстановката в К. не могат да обусловят ново обстоятелство от съществено значение за личното ѝ положение в страната на произход, което от своя страна да доведе до допускане на молбата за разглеждане в производство по предоставяне на международна закрила.От приложената по делото справка относно К. се установява, че изводите на административния орган са съответни на фактите в нея.Самата справка като такава не идентифицира факти, които да се възприемат като нови основания за допускане на последваща молба за закрила, доколкото такива данни не са новост, съществували са и към момента на постановяване на съдебното решение по първата молба за закрила.

Неоснователно е възражението в жалбата, че ответникът не е извършил преценка за необходимостта от допускане на последващата молба с оглед преобладаващия интерес на детето, с оглед на което претендира нарушение на К./л.8/. Напротив, в Решението е посочено, че е детето се е интегрирало в българското общество и в образователната система на страната. Същевременно е счетено, че за него отсъства риск за живота и сигурността му при евентуално завръщане в страната му по произход, тъй като там то не е била заплашвано и не е било подлагано на посегателства. Следва да се отбележи, че в тази насока няма нито твърдения, нито доказателства, поради което изводът на ответника е правилен и обоснован.Комплекс за социални услуги за деца и семейства – [населено място], управляван от Фондация "Мисия криле", [населено място], в което се описват психологичните рискове, които съществуват за кандидатката и двете и деца при евентуален

отказ за предоставяне на международна закрила. Единствено наличието на такива рискове не могат сами по себе си да бъдат основание за допускане на молба до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като липсват релевантните по ЗУБ предпоставки. В тази връзка емоционалното състояние на жалбоподателката и малолетните ѝ деца не може да се приеме като основателно събитие от съществено значение за личното им положение. Всички тези изводи се подкрепят от приетите доказателства, като твърденията в обратния смисъл в жалбата са необосновани. По разбирането на настоящия състав са изложени мотиви, указващи на преценка на изискванията на § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето./л.8 от жалбата/ Фактът, че детето и майката харесват мястото, в което живеят към момента, че детето се е социализирало не са необходимо и достатъчно условие, за да се приеме, че са изпълнени законовите изисквания за допускане на последващата молба до разглеждане.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, при правилно приложения на материалния закон и спазване на процесуалните правила, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Така мотивиран и на основание чл. 85, ал. 3, във връзка с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците, АССГ -34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба Ю. Е., ЛНЧ7000677119, [дата на раждане] , гражданка на К., с адрес : [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 44А, действаща лично и в качеството си на законен представител на малолетната С. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на К., срещу Решение № 21-ОК/08.09.2023г., на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба с вх. №УП19725 от 22.08.2023г. на Ю. Е. и малолетното ѝ дете С. М. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

съдия: